

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی ظرفیت قابل تحمل زیست محیطی شهر اصفهان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمود محمدی - استادیار شهرسازی و عضو هیات علمی گروه شهرسازی دانشگاه هنر اصفهان

احمد شاهبوندی - استادیار برنامه ریزی شهری و عضو هیات علمی گروه شهرسازی دانشگاه هنر اصفهان

گلناز شیرازی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

تضاد بین پیگیری انسان برای داشتن استاندارد بالاتری از زندگی و محدودیت منابع و ظرفیت قابل تحمل محیط زیست زمین به تدریج در حال رشد است. معمولترین روش برای ارزیابی حرکت یک شهر به سمت پایداری و یا دوری از پایداری استفاده از شاخص های توسعه ی پایدار است. مفهوم ظرفیت قابل تحمل شهری راهنمای مهمی برای مدیران و برنامه ریزان شهری برای مدیریت بهتر، ساخت و توزیع منابع شهری فراهم میکند، از این رو تقاضای زیادی از افزایش جمعیت شهری را اداره میکند. در این پژوهش یک چارچوب برای تحلیل ظرفیت قابل تحمل به منظور بهبود تصمیم گیری در زمینه مدیریت و توسعه پایدار شهر ایجاد شده است. در فرآیند انجام این تحقیق 14 شاخص که توانایی کافی برای ارزیابی ظرفیت تحمل محیط زیست شهر اصفهان را دارا میباشد استخراج و انتخاب شده است. دادههای جمع آوری شده هر یک از شاخصها استاندارد گردیده و سپس با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی AHP ضریب اهمیت هر کدام تعیین و در نهایت ظرفیت قابل تحمل شهر اصفهان طی سالهای 1387 تا 1394 و روند این تغییرات مشخص شد که ظرفیت قابل تحمل بالاتر نشان دهنده ی توان بالاتری از محیطزیست شهر است که تعداد و تنوع بیشتری از فعالیتهای انسانی را پذیرش میکند. نتایج پژوهش بیان میکند شاخصهای ظرفیت قابل تحمل شهری روندی نزولی را طی کرده و این به معنی کاهش سطح تحمل محیط زیست شهر اصفهان با توجه به روند رو به رشد جمعیت است به گونه ای که سطح تحمل محیطزیست شهر اصفهان از 1.04 در سال 1387 به 0.48 در سال 1394 کاهش یافته است

کلمات کلیدی:

ظرفیت قابل تحمل، محیط زیست، توسعه پایدار، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/701706>

